

הגיע הזמן: ישראל מפסיקה לבקש חסות ומתחילה להוביל

written by משה פוזיילוב | 17.10.2025

העשור האחרון במדיניות החוץ האמריקאית חושף שתי תפיסות עולם מנוגדות. האחת [?] זו של ברק אובמה וג'ו ביידן, מושתתת על גישה אידיאליסטית ופשרנית, בהשראת תפיסות פוסט-קולוניאליות.

לפי גישה זו, המערב, ובראשו ארצות הברית, נושאים באחריות לעוולות העולם הערבי-מוסלמי. מתוך רצון "לתקן" את המערב, נקטו ממשלות אובמה וביידן במדיניות של הקשבה לעולם המוסלמי, התרחקות מבעלות הברית המסורתיות ובראשן ישראל, וריכוך עימותים עם יריבות כמו איראן, רוסיה וסין.

מנגד, ניצבת תפיסתו של דונלד טראמפ [?] ריאליסטית, ישירה ויזמית. טראמפ ביקש להשיב את המובילות האמריקאית בעולם באמצעות פעולה ישירה, עקיפת מנגנונים בירוקרטיים ויצירת בריתות המבוססות על אינטרסים וערכים משותפים.

הוא נכנס לבית הלבן לא כפוליטיקאי אלא כיוזם, שהבין כי המערכת הבינלאומית רוויה "מתווכים" [?] מוסדות בינלאומיים, בירוקרטיות דיפלומטיות ואליטות תקשורת [?] שדואגים לעצמם יותר מאשר לאינטרס הלאומי. כפי שאמר בקמפיין "I'm not a politician, I'm a businessman. I know how to make deals".

בהתאם לכך, טראמפ חתך את המתווכים וניהל יחסים ישירים עם מנהיגים [?] מפותין ועד קים ג'ונג און, ממוחמד בן סלמאן ועד בנימין נתניהו. הוא מדבר ישירות אל הציבור דרך טוויטר ו-Truth Social, ובנה דיפלומטיה המבוססת על אמון אישי והדדיות אינטרסים.

בזירה הגלובלית, טראמפ הבין שהמאבק האמיתי אינו אידיאולוגי אלא כלכלי ואסטרטגי [?] על שליטה במשאבים, באנרגיה ובנתיבי סחר. הציר הסיני-רוסי-איראני פועל להשתלט על מוקדי שליטה עולמיים: סין באמצעות יוזמת "החגורה והדרך", רוסיה דרך משאביה ומלחמת אוקראינה, ואיראן באמצעות טרור וחדירה גיאופוליטית.

מול אלה, טראמפ נקט גישה תקיפה: סנקציות נגד איראן, דרישה מחברות נאט"ו לשאת בנטל, ובניית בריתות חדשות במזרח התיכון [?] ובראשן הסכמי אברהם.

בעיני טראמפ, ישראל אינה נטל שדורש איזון מול העולם הערבי, אלא נכס אסטרטגי טבעי. ישראל, עם ערכים של חירות, חדשנות ונחישות, נתפסה בעיניו כשותפה ערכית וכמרכיב מרכזי בבלימת הציר האיראני ובהקמת קואליציה אמריקאית-סונית חדשה. כפי שאמר ב-2020:

Israel is not just an ally; it's a beacon of innovation and strength. We made "history with the Abraham Accords – peace through strength

המתקפה הרצחנית של השבעה באוקטובר 2023 המחישה עד כמה צדק טראמפ באבחנתו. רק עוצמה, יוזמה ובריתות מוצקות מסוגלות לבלום את הציר האיראני-רוסי-סיני. הפגישות שתועדו בקיץ 2023 בביירות בין נציגי חמאס, איראן וחיזבאללה שיקפו מאמץ מתואם לערער את הבריתות האזוריות שנבנו בתקופת טראמפ ולהסיט את תשומת הלב האמריקאית מהמאבק העל מול בייג'ין ומוסקבה.

כעת, עם תחילת הקדנציה השניה של טראמפ בבית הלבן, ישראל נדרשת להגדיר את מקומה מחדש. אין עוד מקום לתפיסה של "נספחת" למדיניות האמריקאית. טראמפ איננו רואה בישראל מדינה הזקוקה להגנה, אלא שותפה למהלך היסטורי של עיצוב מחדש של הסדר העולמי. על ישראל לאמץ תפיסה ריאליסטית-יוזמת: לראות עצמה כמעצמה אזורית הפועלת, ולא רק מגיבה.

טראמפ איננו פילוסוף מדיני, אלא יזם עם חזון ברור ² עוצמה ושותפויות ערכיות הן הבסיס לשיקום ההגמוניה המערבית. ישראל יכולה לבחור: להיות שחקן שולי או להפוך לקבלן הביצוע של החזון האמריקאי-מערבי במזרח התיכון.

כדי לעשות זאת עליה להסיר מן השורש את איום חמאס, לבנות מחדש את מרחב עזה כמנוע ליציבות אזורית, ולהוות כוח מניע טכנולוגי-ביטחוני-כלכלי שיחזק את הברית האמריקאית-סונית מול הציר הסיני-רוסי-איראני.

זו איננה רק הזדמנות מדינית ² זו שליחות אסטרטגית. ישראל יכולה להפוך ממדינה המבקשת חסות, לשותפה בונה סדר. במזרח תיכון מתהווה, על ישראל לא רק "להגיב למציאות", אלא לעצב אותה.

פורסם במעריב, בתאריך 17.10.2025.